

de Retninger, i hvilke det forlanges af ham, men det lader sig ikke negte, at der er en Mulighed tilstede for, at Spørgsmaalene kunne blive forelagte og Svar afstæde ham ogsaa paa Fogdens Kontor, og efter Omstændighederne vil det kunne være bekvemmere og billigere for Rekvirenten at faae Fortsættelsen af Eksekutionsforretningen foretaget paa Fogdens Kontor end paa Skyldnerens Bopæl, der muligvis kan være noget bortliggende fra Fogdens Kontor. Det er derfor, at vi have anset det for rigtigt at tilføie, at denne Kontinuationsforretning skal finde Sted paa Fogdens Kontor, naar det forlanges af Rekvirenten. Med andre Ord, Skyldneren skal i disse Tilfælde være pligtig til under Fortsættelsen af Forretningen at give Møde paa Fogdens Kontor. — Forslaget under Nr. 50, til Lovforslagets Titel og Overtskriften over Lovforslagets 2det Afsnit er naturligvis en Konsekvens af Forslagene under Nr. 44 og 47. Vedtages disse to Forslag, følger det, som er foreslaaet i Forslag under Nr. 50, af sig selv.

Alberti: Som Medlem af det Flertal, som har stillet Endringsforslagene til §§ 154 og 159, skal jeg først omtale disse Forslag. Allerede ved Sagens 1ste Behandling fremhævede jeg, at jeg ansaa disse Bestemmelser for at være særdeles vigtige. Jeg anser det for at være af indgribende Betydning med Hensyn til de daglige Omsætningsforhold, om man forandrer Pantebrevs, Skjøders og Købekontraktens Gyldighed og fastsætter, at disse Dokumenter først skulle have reel Betydning fra Thinglæsningsdagen i Stedet for som nu fra Udstedelsesdagen. Hvad nu først Skjøderne angaar, saa er det jo tydeligt, at den, som udbetaler af Købesummen paa en Eiendom, vil vide, at han faar Eiendomsret førend Udbetalingen eller i alt Fald ved selve Udbetalingen. Intet er almindeligere, end at der sker Udbetaling af Købesummen ved Udstedelsen af Skjødet og ligeledes ved Udstedelsen af Købekontrakten. Den forsigtige Kjøber vil naturligvis vide, med hvem han indlader sig, og han vil dog i Reglen vide, om hans Medkontrahent, Sælgeren, er en saadan Person, paa hvis Verlig-

hed han kan lide. Derfor Kjøberen mener, at han ikke har nogen Svig, at berygte af Sælgeren, saa kan han i sit Forhold til Sælgeren meget vel yde Udbetalingen, førend han faar den fuldkomne Eiendomsret. Dette kan han imidlertid ikke være sikker paa med Hensyn til Trediemand, thi han kan i Almindelighed ikke kjende Sælgerens Stilling i pekuniær Hensende saaledes, at han kan vide, at der ikke kan være nogen Fordringshaver paa Sælgeren, som kan falde ind i den Tid, der forløber fra Udstedelsen til Thinglæsnings. Smød saadanne Overfald fra Trediemands Side beskytter den nuværende Retstilstand; men den Tilstand og Indretning, hvormed man vil afløse den nuværende Tilstand, stiller Kjøberen blot for Trediemands Fordring. Jeg tror altsaa, at det ligger aldeles klart for, at den Retssikkerhed, som nu finder Sted, bliver formindsket ved at vedtage disse Paragrafer i Lovforslaget, som vi have foreslaaet skulde udgaa, medens paa den anden Side den samme Usikkerhed, som man anførte ved det nuværende Forhold, vil vedblive. Man siger, at naar Kjøberen betaler, udsætter han sig for at blive bedragen af Sælgeren, men det samme udsætter han sig jo for ved det som nu foreslaas; han udsætter sig for at blive bedragen af Sælgeren og overfalden af Trediemand, hvormod han ved den nuværende Lovgivning beskyttes mod det sidstnævnte Uheld. Jeg tror saaledes, at der er langt større Retssikkerhed for Omsætningsforholdene i den nuværende Lovgivning end i den, som vil fremkomme ved det foreslaaede. Af denne Grund er det, at jeg fra Først af har modsat mig disse Paragrafer, og det er formentlig ogsaa af den samme Grund, at adskillige andre af Udvalgets Medlemmer have stillet disse Forslag i Forening med mig. Dette var nu med Hensyn til Dokumenter, som angaa Salg. Hvad dernæst angaar Pantebreve, da indtræder det

Sp. 6461, Lin. 25 „gaa an“, læs „gaa om“.